

Annabelle Guetatra

TEKST: ELIEN HAENTJENS / FOTO: GUY KOKKEN

In deze reeks zoomt COLLECT in op de positie van jonge kunstenaars in de hedendaagse (kunst)wereld. Waarom maakt hij of zij precies zo'n werk, waar komt de inspiratie vandaan en hoe ziet hij of zij de eigen positie in de kunstwereld. Deze maand is Annabelle Guetatra (°1985, Colombes, Frankrijk) aan de beurt.

Wie het werk van Annabelle Guetatra aanschouwt, treedt binnen in een wonderlijke wereld. In haar steeds meer gedetailleerde mini-scènes neemt ze je mee op een fantasierijke reis. Het zijn onder meer haar diverse trips naar Azië en Zuid-Amerika die haar inspireren. "Tijdens mijn reizen was ik altijd gefascineerd door de eigenheid van een cultuur, en hoe die zich bijvoorbeeld uit in de esthetiek van de altaartjes die mensen in verschillende religies voor hun goden opzetten. Het zijn telkens een soort mini-scènes, waarin de vaak vrouwelijke godheid centraal staat. Uit al die verschillende godinnen heb ik mijn eigen personage gecreëerd, dat in bijna al mijn tekeningen opduikt. Ze vertegenwoordigt tegelijk macht en onderdrukking, liefde en seksualiteit, maar ook het moederschap. Het is mijn goddelijkheid", vertelt Guetatra.

"Hoewel ik helemaal geen feministe ben, vind ik het nodig om die vrouwelijke kracht op de voorgrond te plaatsen. In eerste instantie om wat ik zie in de maatschappij. Al zal het wellicht ook ten dele gelieerd zijn aan mijn persoonlijke leven. Dat de mannelijke figuren de laatste jaren geleidelijk aan uit mijn tekeningen zijn verdwenen heeft onder meer te maken met de geboorte van mijn zoon, vermoed ik.

"Ik wil uitbeelden waar mensen doorgaans niet aan durven denken."

Pas nu hij wat ouder is, herontdek ik mezelf als vrouw weer ten volle en vind ik de rust om aan introspectie te doen. Daardoor is de zin voor het tekenen helemaal terug", vertelt Guetatra.

"Ik wil uitbeelden waar mensen doorgaans niet aan durven denken. Daarom verbeeld ik al dan niet groteske

personages in composities die balanceren tussen wreedheid en verrukking. Het instinct neemt daarin de overhand. Inspiratie daarvoor vind ik in magazines, films of tentoonstellingen. Naast het werk van onder meer Raphaël, Henri Matisse, Pablo Picasso of Louise Bourgeois ben ik gefasci-

neerd door de Deense kunstenaar Vilhelm Hammershøi. Ik hou van de nostalgie en de droefheid in zijn werk, maar ook van het geheimzinnige karakter en de stilte die het uitstraalt. Als kunstenaar heb ik het echt nodig om me te kunnen terugtrekken in de bubbel van mijn atelier, afgesloten van alles en iedereen. Ook het feit dat er iets verborgen lijkt te zitten in het werk, intrigeert me. Tegelijk voel ik me persoonlijk verwant met de vrouw op het schilderij, die ons de rug toekent. Het is alsof ze wel een deel van zichzelf toont, maar nog niet alles."

Intiem en onsterfelijk

Geïnspireerd door haar grootvader, die fotograaf is, studeerde Annabelle Guetatra fotografie en installatie aan de Ecole Supérieure d'Art van Aix en Provence. "De cursus modeltekenen betekende een openbaring voor me. Tijdens die lessen ontdekte ik mijn liefde voor het tekenen, die ik later verder uitdiepte in een master aan La Cambre in Brussel. Van de fotografie is mijn interesse voor kadering en snapshots overgebleven, van de installaties mijn interesse voor het driedimensionale object. Die interesse verken ik verder via keramiek, al moet ik daarin mijn eigen vormtaal nog vinden. In het begin probeerde ik mijn tweedimensionale tekeningen gewoon om te zetten in drie dimensies, maar dat

werkt niet”, vertelt Guetatra. “Het is een moeilijke materie, maar het feit dat je er met verschillende materialen op kan werken, en zo transparantie en gelaagdheid kan creëren, boeit me enorm. In die zin is mijn keramiek ook nauw verwant aan mijn tekeningen, waarin ik alle mogelijke soorten materialen en technieken zoals aquarel, pastel, gravure, monotype en collage combineer.”

Woord en beeld

Naast haar puur persoonlijke beeldende werk maakt Annabelle Guetatra regelmatig tekeningen voor boeken.

“Mijn moeder is bibliothecaris, dus ik zat van jongs af aan met mijn neus in de boeken. Ik raakte erg gehecht aan het boek als kwalitatieve papieren drager. Je kunt een boek telkens opnieuw herlezen, waarbij je het sowieso iedere keer anders leest. Dat geeft het iets onsterfelijks. Tegelijk hebben boeken een zekere intimiteit die de schilderkunst, omwille van haar confronterende directheid, mist. Een boek laat je toe om het op je eigen ritme te ontdekken, en je kan het overal mee naartoe nemen”, vertelt Guetatra. Hoewel de drager van haar werken vaak de vorm van een

boek heeft - dat ze in eerste instantie zelf uitgaf - voelt ze zich vooral kunstenaar, en geen illustrator. “Al is de lijn tussen die twee voor mij erg dun. Bij illustraties is de relatie tussen woord en beeld veel sterker, terwijl mijn tekeningen geen verbeelding zijn van de tekst in de strikte zin. De tekst - die meestal afkomstig is van auteurs die al overleden zijn - vormt eerder een inspiratiebron, waaraan ik mijn persoonlijke interpretatie toevoeg. Zo heb ik voor de Franse uitgeverij ‘Les éditions du chemin de fer’ netwerken gemaakt bij de tekst van de Belgische auteur Béatrix Beck. Maar mijn 32 tekeningen zijn werken op zich, en ze zullen zo ook getoond worden door Galerie DYS, met wie ik sinds geruime tijd samenwerk. In die zin is deze manier van werken erg verrijkend voor mezelf, en voor mijn werk in het algemeen. Al werk ik nu ook aan een kinderboek, waarin de relatie tussen tekst en beeld veel nauwer op elkaar is afgesteld. Aangezien het echt teamwerk is, vraagt het een heel andere manier van werken.”

Tegelijk tast Annabelle Gue-

tatra zelf de grenzen af in haar eigen praktijk. “Om financieel niet alleen afhankelijk te moeten zijn van mijn beeldende werk, maak ik ook illustraties voor geboortekaartjes of affiches en geef ik les. Daardoor moet ik soms wat jongleren tussen de verschillende rollen die ik aanneem, maar het laat me toe om in alle vrijheid en zonder angst mijn eigen werk verder te ontwikkelen.”

boven

‘J’ai perdu la tête’, serie, 2017. Gemengde techniek, 48 x 65 cm.

‘Une lilliputienne’, 2019. Illustratie in gemengde techniek voor Béatrix Beck, 29,7 x 42 cm.

links

‘Les éléphants de mer’, serie, 2018. Gemengde techniek, 29,7 x 42 cm.

BEZOEKEN

‘Brûlant d’un feu rose’
Galerie DYS
Brussel
www.galeriedys.com
08-02 t/m 15-02

SURFEN

www.annabelleguetatra.com

